ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... Δρ. 120
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 65
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ... » 4
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 2.5
ΑΜΕΡΙΚΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ ... $ 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 6

ΠΕΜΠΤΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1939

ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΙΗ'.— ΑΡΙΘ. 6040 | ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: Δ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ | ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΙΩΤΗΣ | ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΑΩ ΑΡΙΘ. 3 | Τηλ. 30-221 —30-222 ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ ΔΡ. 2

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΥΣ

Έτερον μεγάλων νομαρχών λόγων εξεφώνησεν ο κ. πρωθυπουργός προς τα τμήματα Εθνικής Νεολαίας των Καλαμών προχθές το απόγευμα. Έπειτα από μίαν παρέλασιν της Νεολαίας, εις την οποίαν εθαυμάσθησαν ο ένθουσιασμός, η δρμή της, η τάξις της, ο κ. πρωθυπουργός ωμίλησε προς τους νέους και τας νέας μέ το πατρικόν ενδιαφέρον, πού πάντοτε επέδειξε προς την ελληνικήν νεότητα. Αλλά και μέ όλας τας μεγάλας ελπίδας πού τού εμπνέει και πού ζωογονεί η νεότης αύτη, η φωνή μίαν ημέραν πρόκειται νά συνεχίσῃ τό έργον του. Οι λόγοι τού κ. προέδρου της κυβερνήσεως οί απευθυνόμενοι πρός τά άγόρια και τά κορίτσια της Ελλάδος φθάνουν συχνά είς τά βρα μιάς μεγάλης συγκινήσεως. Η δόξα της Ελλάδος έξαρτάται πλέον άπό τούς νεωτέρους, άπό τάς γενεάς πού έρχονται και θά ζήσουν και τάς οποίας ο κ. πρωθυπουργός ενιαχεί νά καθοδηγήσῃ πρός τον άρθρον δρόμον, πρός την ασφαλή κατεύθυνσιν, άπό όπου θά δυνηθούν νά την εξυπηρετήσουν καλλίτερα. Κάθε λόγος του, άπαντες εύρίσκονται ενώπιον της ελληνικής νεολαίας, εμπνέεται άκριβώς άπό το ενδιαφέρον και τό αίσθημα αύτό. Δέν πάυει νά της τονίζῃ την μεγάλην αποστολήν της και νά της δίδῃ σώφρονας συμβουλάς, τόσον θεωρητικάς, όσον και πρακτικάς, τόσον αναγκαίας διά την έξαρσιν τού πνεύματος και της συνειδήσεως τών νέων, όσον και διά την εφαρμογήν τών διδαγμάτων πού βγαίνουν άπό το νόημα της 4ης Αυγούστου και υποχρεώνουν την νεότητα νά γίνῃ ο άποφασιστικός και βαρραλέος άγωνιστής των.

Εις τάς Καλάμας έτόνισε πρίς τά μέλη της Νεολαίας: «Έξοχο γέννημα και θρέμμα τού Νέου Κράτους, τού Κράτους της 4ης Αυγούστου. Πρέπει νά βάλετε μέσα είς την ψυχήν σας βαθειά τον κύριον σκοπόν τού Κράτους αύτού, ό όποίος είδε νά έχωμεν φρόνημα εθνικόν, φρόνημα καθαρά ελληνικόν, ώστε νά υπέρφερα νεύομεθα, ότι είμεθα Έλληνες και Έλληνίδες. Και τέτοιο φρόνημα, ώστε νά γεννήσῃ μέσα εις την ψυχήν σας και νά εξαπολύσῃ όλας εκείνας τάς δυνάμεις, μέ τάς οποίας μία ημέρα θά κάμετε την πατρίδα μεγάλην.

Και έδωκεν άκόμη είς τά άγόρια των Καλαμών συστάσεις, νά ετοιμάζωνται πάντοτε, νά είνε πάντοτε έτοιμα ν' άγωνισθούν διά την πατρίδα, νά πιθαρχοῦν είς τους άνωτέρους και καλλίτερους των, νά κάμουν την ζωήν των πρότυπον εργατικότητος και κοσμιότητος. Και είς τά κορίτσια νά δεχθούν μέ αύτοπεποίθησιν και υπερηφάνειαν την αποστολήν των μέσα είς την Ελληνικήν οικογένειαν και μέσα είς τό εύρύτερον πλαίσιον της πατρίδος. Οι νέοι και αί νέαι των Καλαμών, αισθανόμενοι βαθέως τά νοήματα τού κ. προέδρου της κυβερνήσεως, άντηπεκρίθησαν μέ ενθουσιώδεις ενδηλώσεις είς αύτά.

Τούτο όμως συνέβη και έκ μέρους των μεγάλων, έκ μέρους ταύ λαού τών Καλαμών, των γονέων των παιδιών της Εθνικής Νεολαίας, πρός τούς οποίους ο κ. Μεταξάς έξήγησε τούς μεγάλους σκοπούς της οργανώσεως της Εθνικής Νεολαίας και μάλιστα τόν κυριώτερον άπό αύτούς, την θέλησιν τού κράτους νά εισαγάγῃ τό ταχύτερον την ελληνικήν νιότητα είς την δραστηριότητα τού έθνους και είς όλας τας εκδηλώσεις της. Η αποστολή της Εθνικής Οργανώσεως της Νεολαίας προσομοιάζει πρός τά καθήκοντα τών ίδιων τών γονέων, περί τών οποίων ο κ. Μεταξάς είπεν ότι όφείλουν νά μην αποκαμάρνουν τά παιδιά των άπό τά νόημα της ζωής, νά τά αφήνουν νά παρακολουθούν και νά διδάσκωνται άπ' αύθείας και άμέσως άπό τούς μεγάλους, έπειδή διαφορετικά τά παιδιά θά εύρουν τρόπον νά μάθουν έκείνα πού τούς κρύπτουν οι μεγάλοι και θά τά μάθουν κακά.

Αι συμβουλαί τού κ. πρωθυπουργού είνε πορίσματα μακράς μελέτης και μακράς ένίσης πείρας. Ένέχουν τά σπέρματα μεγάλων άληθειών και μεγάλων αποτελεσμάτων, τά οποία θά επιβιώξουν νά έπιτύχουν διά της εφαρμογής των όχι μόνον οι γονείς τών Καλαμών, αλλά και όλης της Ελλης Ελλάδος.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Η ΑΠΟΜΕΛΑΝΩΣΙΣ

«Άρχισα νά φοβᾶμαι, άλλα νόησα ότι ήτο νόημα. Ο δόκτωρ Χόχστεττερ, γνωστός τού Πίτκαιρν, πολίτης τῆ θέσει πού τού άξίζουν μεταξύ των μεγάλων άγαθοποιών. Η εφεύρεσις του—θά τό έλεγα στην αθηναϊκήν γραφείαν τού «Ελευθέρου Βήματος»— συνίσταται εἰς τούτο: «Αποχαλκίωσις τῆ δύσει». Περιέφαντα, που βγαίνει στις δυσκατάστατες ώρες εφεύρεσις τού Σωκράτη. Εδεχα δεν ένοησ φορές μπορεί ν' άποχαλκισθῆ κι' ένοησ φορές νά ξαναγυρισθῆ τό χαλκί. Ό,τι περισσότερο γνώρισα και μέ τά καλύτερα μου.

Ελάτε νά ξαναπῆτε τώρα τό ονομάτου μάγειρα. Πίσω κι' αύτό. Τό γράφω ξυλιαν. Δέν θά μιλήσω, τώρα. Πενταπλάσιος χρόνος μετά την εφεύρεσί του ο Γκόλτσμιτ δεν έχει βγῆ άντάξιος κατά τό ήμισυ τῆς Βεζετσιάνης. Η πρώτη σελίδα τού ένιαίου του έργου πού έχει τον τίτλο «Η πρώτη σελίδα» είνε το ραδιόφωνο. Την άπολαύσατε; Ο Θεός νά σᾶς βάσανίζῃ. Ο ένας γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο άλλος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο τρίτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο τέταρτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο πέμπτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο έκτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο έβδομος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο όγδοος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο ένατος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο ένδεκατος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δωδέκατος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος τρίτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος τέταρτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος πέμπτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος έκτος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος έβδομος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος όγδοος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο δέκατος ένατος γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον». Ο εικοστός γράφει: «Η ζωή μου ήτο μία κόλασις άπό τότε πού ήκουσα τό ραδιόφωνον».

Ο Γκόλτσμιτ δεν έχει βγῆ άντάξιος κατά τό ήμισυ τῆς Βεζετσιάνης. Η δόξα της Βεζετσιάνης είνε ότι ήτο ένα ραδιόφωνον πού δεν έπαιζε.